

Lý Lạc Long

Định Kiến và Tiên Trình Dân Chủ

Từ khi sinh ra chúng ta đã được cha mẹ dạy đi đứng, nắm bắt, đeo nôi, ... gán cho mọi thứ một ý nghĩa nào đó và tin tưởng một cách chắc chắn rằng chúng ta tồn tại như một thực thể độc lập. Chúng ta được dạy là phải tạo nên mọi thứ, tích lũy và giữ gìn. Chúng ta xem những thứ này quan trọng và là tài sản của mình. Nói chung đó là những điều cha mẹ chúng ta biết và chúng ta được dạy như vậy. Những điều này đã được nhắc đi nhắc lại mãi, nó đã đi sâu vào tâm thức của chúng ta và ở lại đó. Vì vậy con người rất khó mà thấy được chính mình vì hầu hết chúng ta đã lớn lên như vậy và những điều được dạy đã thấm vào tâm trí và xương tủy của chúng ta .

Giả sử như có ai đó, chẳng hạn như các bậc thức giả (thiền sư, tu sĩ, triết gia, nhà tư tưởng .. v.v.) dạy chúng ta đừng nên nhìn nhận và hành động theo cách cũ, chúng ta cũng có thể quan tâm và lắng nghe, nhưng hầu hết chỉ nghe bằng lỗ tai mà thôi và những điều giảng dạy rất khó lọt vào tâm trí của chúng ta. Các bậc trí giả nói rằng dời một ngọn núi từ nơi này sang nơi khác còn dễ hơn là chuyển đổi được cái tính tự phụ (định kiến) của con người. Có thể dùng chất nổ để san bằng ngọn núi và chuyển đất đá đi nơi khác nhưng lòng tự phụ của con người rất khó mà diệt được. Những ý tưởng sai lầm và những khuynh hướng bất thiện tồn tại trong chúng ta rất vững chắc, khó thay đổi và chúng ta lại không ý thức được điều này. Vì vậy, theo các bậc trí giả, diệt được cái tính tự phụ của con người để chuyển đổi từ cái hiểu biết sai lầm qua cái hiểu biết đúng đắn là điều khó

làm nhất. Phàm phu tục tử như hầu hết chúng ta dù cho các bậc thiện tri thức, giác ngộ đã ra công làm cho mọi việc sáng tỏ, dạy đường cho chúng ta tự soi sáng, nhưng chúng ta vẫn không làm điều đó vì không hiểu và không thấy được hiện trạng tâm tối của mình. Và như vậy, con người cứ mãi lang thang trong vô minh với tâm trạng rối rắm mà không hề hay biết. Như ruồi nhặng thì thích những thứ hôi hám thối rửa, không cần phải mời gọi chúng cũng tìm đến ngay, và nếu rải nước hoa thơm tho lên thì chúng sẽ bay đi. Con người với "tà kiến" có một thái độ tương tự như vậy đối với những cái tốt. Họ cho cái xấu xa là tốt, cái hôi hám là thơm tho. Dù cho những thứ đó thực sự là xấu xa và hôi hám, và dù có ai bảo họ như vậy thì họ vẫn nói nó là tốt và thơm tho. Tóm lại, dù đó là "tà kiến" thì họ cũng không thể thay đổi định kiến và cái nhìn của họ một cách dễ dàng. Những thứ thơm tho ngọt ngào với con ong thì con ruồi chẳng có tìm thấy chi thích thú trong đó. Hôi hám và thối rửa là những thứ tốt đẹp với ruồi, nó sẽ sa vào và đắm chìm trong đó. Cũng giống như vậy, "tà kiến" tìm thấy hoan hỉ trong những cái xấu xa.

Nếu một người không biết giá trị của vàng bạc kim cương thì chúng không có giá trị với người đó cũng như những việc làm tốt không có giá trị với những người xấu. Dù cho có ai dạy họ làm điều tốt, họ cũng không quan tâm mà chỉ muốn tiếp tục như cũ vì họ chẳng thấy được cái tai hại của việc ác. Và không thấy được sự tai hại thì không thể nào sửa đổi. Nếu chúng ta không từ bỏ điều ác (xấu) thì dùng tâm gì để làm điều thiện (tốt)? Điều thiện sẽ không ở lại vì không có chỗ cho nó phát triển. Vì vậy trước hết chúng ta phải quét bỏ hết mọi thứ rác rưởi, bụi bặm, rồi sau đó chúng ta mới có thể đem vào những thứ sạch sẽ hơn.

"Lịch sử đã cho chúng ta thấy rằng tiến trình dân chủ không chỉ dành cho một nhóm quốc gia hay một nền văn minh nào. Và hiện nay, xu thế phát triển hướng tới dân chủ là điều không thể tránh khỏi. Đó là một tiến trình luôn phát triển chứ không phải là một trạng thái bất động, tiến trình này đòi hỏi những cố gắng liên tục và sự sáng tạo. Ngày nay, phong trào dân chủ

thế giới bắt buộc phải sánh kịp với những thay đổi nhanh chóng của nền kinh tế toàn cầu. Các nền dân chủ cho dù là già cỗi hay non trẻ đều phải vượt qua được các trở ngại để tiến tới sự phát triển vững chắc và tăng trưởng về kinh tế ; giải quyết các vấn đề chia rẽ sắc tộc, tôn giáo ; đấu tranh với tội ác và tham nhũng ; và thúc đẩy xây dựng một nền văn hóa công dân để trang bị cho các cá nhân các hiểu biết và kỹ năng trong việc đấu tranh giành các quyền công dân, đảm nhận các trách nhiệm và tham gia một cách hiệu quả vào đời sống công cộng." (Towards A "Community of Democracies ").

Ở Việt Nam, nhân quyền và dân chủ đã trở nên cần thiết . Giới trí thức trong và ngoài nước, các nhà cách mạng lão thành (CS) đã nói nhiều. Về phía chính quyền thì tham nhũng đã trở thành một "quốc nạn" và với cơ chế chính phủ hiện hành thì những biện pháp bài trừ tham nhũng là một cái vòng lẩn quẩn chẳng dẫn đến đâu. Về phía dân chúng thì sự "chênh lệch quá lớn" về mức sống giữa các thành phần trong xã hội sẽ là "liều độc dược" gây bất ổn cho sự phát triển. Với những đơn khiếu tố càng ngày càng chồng thêm lên cao, những đoàn người đi khiếu tố càng ngày càng đông. Thực tế cho thấy một xã hội dân chủ đã trở thành vấn đề bức xúc và cần thiết cho dân chúng.

Cho những người có ý thức và hiểu biết thì dân chủ là cần thiết để phát triển đất nước là một việc quá rõ ràng. Nhưng gần đây, có cơ hội giao tiếp và trao đổi quan điểm với một số giới trẻ ở Việt Nam, có trình học vấn, thì quả thật như các nhà trí giả đã nói : "Dời một ngọn núi dễ hơn là chuyển đổi được định kiến của con người ". Dù đó là những ý tưởng và khuynh hướng sai lầm cho bản thân, cho dân tộc và đất nước căn cứ theo sự thật khách quan. Đây có lẽ hậu quả của một nền giáo dục trong một xã hội khép kín, của chính sách "trồng người", nhồi sọ, ngu dân và vũ lực... để cai trị của đảng cộng sản hơn nửa thế kỷ vừa qua đã tạo ra những thế hệ, những con người với tâm lý "sợ sệt" nhà cầm quyền và "lẩn tránh" những vấn đề dù là những vấn đề quan trọng có ảnh hưởng trực tiếp hay gián tiếp đến

sinh hoạt hiện tại và tương lai của bản thân họ, của dân tộc và của đất nước. Nói một cách khác họ "thấy sai không dám nói, thấy đúng không dám làm" là thái độ của đa số thanh niên Việt nam. Tuổi trẻ là tương lai và rường cột của đất nước và nếu họ lẩn tránh những vấn đề liên quan đến chính vận mệnh và tương lai của họ thì quả thật đây là một thái độ "khó hiểu". Họ "chờ đợi" người khác làm thay họ? Và Ai sẽ thay họ làm những chuyện này? Không biết cho đến khi nào dân tộc VN mới có thể chữa lành được những vết chân thương trầm trọng, thoát khỏi những "di hại" do nền văn hóa Marx-Lenin gây ra và để lại?

Căn cứ theo lịch sử, theo tình hình thế giới, theo hiện trạng kinh tế, xã hội của VN và kinh tế toàn cầu ... Các sự thật khách quan cho chúng ta thấy rằng dân chủ là cần thiết cho sự phát triển một nền kinh tế vững mạnh, bài trừ quốc nạn tham nhũng, giảm bớt sự chênh lệch về mức sống giữa các thành phần (đa số) trong xã hội ... Nhưng chúng ta có thể làm khi nói các bạn trẻ VN "thật sự" muốn dân chủ hóa đất nước . Hiện giờ cho các nhà hoạt động dân chủ ở VN, đây cũng là chuyện tranh cãi mà đề tài hết sức đơn giản: có nên nói thật hết những gì quốc tế biết về ông Hồ cho đồng bào trong nước nghe hay không? Nói thế sẽ có lợi gì cho cuộc đấu tranh giành tự do dân chủ? Hay nói ra, sẽ làm nhiều đồng bào nổi giận với phong trào dân chủ vì họ vẫn còn thờ ông Hồ - một hình ảnh ông Hồ như trong sách của cụ nhà văn Trần Dân Tiên, của cô nhà báo T. Lan... Nếu nói ra sự thật "Bác" Hồ lắm vợ nhiều con thì sẽ làm thúc đẩy nhanh hơn, hay sẽ làm chậm lại tiến trình dân chủ? Nói chung đây là những sự thật khách quan, nhưng thay đổi "định kiến" (dù sai lầm) của con người thì không phải dễ dàng.

Ngày 18-5-2006 vừa qua, trên trang web Stuff (<http://www.stuff.co.nz/stuff/0,2106,3672139a11,00.html>), ở Tân Tây Lan, phóng viên Caitlin McKay tường thuật nhiều sinh viên Trung Quốc tại Đại Học Massey hôm trước đó đã biểu tình phản đối việc chọc quê ông Mao Trạch Đông ngay trên trang bìa tờ tuần báo sinh viên (Chaff) của đại học

này. Một sinh viên TQ tên Xing Tang đã rung rung nước mắt nói: "Mao Chủ Tịch giống y hệt Chúa Jesus với chúng tôi. Chúng tôi trả học phí 20,000 đô la và một khoản lệ phí Musa (phí này tài trợ cho báo Chaff) vậy mà bây giờ họ đối xử chúng tôi như thế." Căn cứ theo dữ kiện này thì sinh viên Trung quốc du học nơi đây có thật sự mong muốn dân chủ hóa cho TQ hay không? Có dịp tiếp xúc và sinh hoạt với một xã hội dân chủ, có dịp đọc sự thật về Mao Trạch Đông, về biến cố Thiên An Môn 1989, về sự đàn áp và ngược đãi tàn bạo các tín đồ Pháp Luân Công, về tình hình thế giới ... Nhưng có thể chúng ta "lầm" khi nói là họ muốn dân chủ hóa. Định kiến của con người quả thật khó thay đổi. Một ngày nào đó, cũng có thể có du học sinh Việt Nam tại Mỹ sẽ biểu tình và khóc nếu ông Hồ bị lên bìa báo trong khi mặc áo phụ nữ hai dây như ông Mao.

Ong bướm thích bông hoa thơm tho, ruồi nhặng thích rác rưởi hôi hám, muỗi đĩa thích máu ... là những sự thực thiên nhiên. Hy vọng con người như là một động vật cao cấp nhất có "khả năng" hành xử như đã được "xếp loại" cũng là một sự thực . Giới trẻ VN đã sinh ra, lớn lên và được giáo dục dạy dỗ theo đường lối cộng sản. Họ có "muốn" hoặc có "đủ sức" để sẵn sàng tiếp thu những tư tưởng tiên bộ khác với đường lối độc tài của cộng sản như nhân quyền, dân chủ, tự do ... v.v. không? Hy vọng đa số giới trẻ Việt Nam có đủ khả năng để vượt qua những giới hạn của con người, những "định kiến" sai lầm, những hận thù phi lý... v.v. mà định mệnh oái ăm đã treo lên cổ dân tộc và đất nước Việt Nam hơn nửa thế kỷ vừa qua. Tuổi trẻ là tương lai của dân tộc và đất nước nên dù muốn dù không chúng ta cũng phải đặt niềm tin và hy vọng vào lớp trẻ.

Chúng sinh là Phật chưa thành .

Tiểu nhân là quân tử chưa thành.

Dân Việt Nam là Rồng chưa thành .

Hy vọng đa số dân Việt (lớp trẻ) sẽ vượt Vũ môn hóa Rồng trong tương lai . Vượt qua được những giới hạn của con người để làm những bó đuốc soi sáng dẫn đường cho dân tộc VN tiến về một tương lai tươi sáng hơn...

"ĐỘC LẬP, HÒA BÌNH, TỰ DO, DÂN CHỦ, CÔNG BÌNH, BÁC ÁI, HẠNH PHÚC, NO ẤM ..." đúng như nghĩa của con chữ .

Cầu chúc dân tộc và đất nước Việt Nam mọi việc may mắn và thuận lợi hơn trên những chặng đường tương lai so với những chặng đường lịch sử vừa qua .

Lý Lạc Long (TTL/TCT/MAI/ 25-5-2006)